

Logika domniemań

ang. Default logic (Reiter)

Domniemanie:

$$\frac{Bird(x) : Flies(x)}{Flies(x)}$$

Teoria domniemań:

Aksjomaty + domniemania

Definicja *Domniemanem* nazywamy wyrażenie postaci

$$\frac{A(\bar{x}) : B_1(\bar{x}), \dots, B_k(\bar{x})}{C(\bar{x})}$$

gdzie $A(\bar{x}), B_1(\bar{x}), \dots, B_k(\bar{x})$ i $C(\bar{x})$ są formułami pierwszego rzędu, a $\bar{x} = (x_1, \dots, x_n)$ jest krotką wszystkich zmiennych wolnych w nich występujących.

$A(\bar{x})$ – *warunek wstępny*;

$B_1(\bar{x}), \dots, B_k(\bar{x})$ – *uzasadnienie*;

$C(\bar{x})$ – *konsekwencja*.

Definicja *Teoria domniemań* jest to para $T = \langle A, D \rangle$, gdzie A jest zbiorem zdań pierwszego rzędu, a D jest zbiorem domniemań.

Zbiór twierdzeń wyprowadzalnych z teorii domniemań T nazywamy *rozszerzeniem* T .

Rozszerzenie powinno zawierać wszystko to, co można wywnioskować z aksjomatów stosując klasyczną logikę lub domniemanie.

Jeśli E jest rozszerzeniem $T = \langle A, D \rangle$, to:

- (1) E powinno być dedukcyjnie zamknięte względem logiki klasycznej : $E = \text{Th}(E)$;
- (2) E powinno zawierać aksjomaty: $A \subseteq E$;
- (3) E powinno zawierać maksymalny zbiór konkluzji, które można otrzymać stosując domniemanie z D .

Zauważmy:

z (1)-(3) wynika, że rozszerzenie teorii $\langle A, D \rangle$ jest postaci $\text{Th}(X \cup A)$, gdzie X jest zbiorem konkluzji zastosowanych domniemań z D .

Przykład

$$A = \{(1) \text{ Basket} - \text{Player}(Bill)\};$$

$$D = \left\{ \frac{\text{Basket} - \text{Player}(x) : \text{Tall}(x)}{\text{Tall}(x)}, \right. \\ \left. \frac{\text{Basket} - \text{Player}(x) : \text{Nimble}(x)}{\text{Nimble}(x)} \right\}.$$

$$E = \text{Th}(\{(1), \text{Tall}(Bill), \text{Nimble}(Bill)\}).$$

Dodajmy do T

$$(2) \neg \text{Tall}(Bill) \vee \neg \text{Nimble}(Bill).$$

$$E1 = \text{Th}((1), (2), \text{Tall}(Bill));$$

$$E2 = \text{Th}((1), (2), \text{Nimble}(Bill)).$$

Definicja

Domniemanie $A(\bar{x}):B_1(\bar{x}),\dots,B_k(\bar{x})/C(\bar{x})$ nazywamy *otwartym* wtedy i tylko wtedy, gdy conajmniej jedno z $A(\bar{x}), B_1(\bar{x}), \dots, B_k(\bar{x}), C(\bar{x})$ zawiera zmienną wolną; w przeciwnym przypadku nazywamy *zamkniętym*. Teoria domniemań jest *otwarta* wtt zawiera przynajmniej jedno domniemanie otwarte; w przeciwnym przypadku jest *zamknięta* .

Zamknięte teorie domniemań

Naturalne warunki, jakie należy nałożyć na rozszerzenie E teorii $\langle A, D \rangle$ są następujące:

- (1) $E = \text{Th}(E)$;
- (2) $A \subseteq E$;
- (3) E powinno zawierać maksymalny zbiór konkluzji, które można otrzymać stosując domniemania z D .

Uwaga:

Konkluzja wyprowadzalna przez zastosowanie domniemania zamkniętego jest to jego konsekwencja.

(3') E powinno zawierać konsekwencje domniemań stosowalnych z D.

Pozostaje problem formalnej specyfikacji kryterium stosowalności domniemań.

$$\frac{A : B_1, \dots, B_k}{C}$$

(3'') Jeśli $(A : B_1, \dots, B_k / C) \in D$, $A \in E$ i $\neg B_1 \notin E, \dots, \neg B_k \notin E$, to $C \in E$.

Warunki domknięcia:

$$(1) E = \text{Th}(E);$$

$$(2) A \subseteq E;$$

(3'') Jeśli $(A : B_1, \dots, B_k / C) \in D$, $A \in E$ i
 $\neg B_1 \notin E, \dots, \neg B_k \notin E$, to $C \in E$.

Warunki domknięcia mówią co powinno być w rozszerzeniu, ale nie mówią czego ma nie być.

“Definicja” E jest rozszerzeniem zamkniętej teorii domniemań wtt E jest najmniejszym zbiorem spełniającym warunki domknięcia.

“Definicja” E jest rozszerzeniem zamkniętej teorii domniemań wtt E jest minimalnym zbiorem spełniającym warunki domknięcia.

$$T = \langle \{P(a)\}, \{P(a) : Q(a)/Q(a)\} \rangle$$

Zarówno

$$\text{Th}(\{P(a), Q(a)\}) \text{ i } \text{Th}(\{P(a), \neg Q(a)\})$$

spełniają warunki domknięcia.

Problem:

Założmy, że E i $\Gamma(E)$ oznaczają to samo rozszerzenie $\langle A, D \rangle$. Jak zdefiniować $\Gamma(E)$ za pomocą E?

Rozwiązanie:

Niech $\Gamma(E)$ będzie najmniejszym zbiorem spełniającym:

$$(1) \Gamma(E) = \text{Th}(\Gamma(E));$$

$$(2) A \subseteq \Gamma(E);$$

$$(3) \text{ Jeśli } (A : B_1, \dots, B_k / C) \in D, A \in \Gamma(E) \text{ i } \neg B_1 \notin E, \dots, \neg B_k \notin E, \text{ to } C \in \Gamma(E).$$

Definicja Niech $T = \langle A, D \rangle$ będzie zamkniętą teorią domniemań nad L_T . Dla dowolnego zbioru zdań $S \subseteq L_T$, niech $\Gamma(S)$ będzie najmniejszym zbiorem zdań z L_T spełniającym:

$$(1) \Gamma(S) = \text{Th}(\Gamma(S));$$

$$(2) A \subseteq \Gamma(S);$$

$$(3) \text{ Jeśli } (A : B_1, \dots, B_k / C) \in D, A \in \Gamma(S) \text{ i } \neg B_1 \notin S, \dots, \neg B_k \notin S, \text{ to } C \in \Gamma(S).$$

Zbiór zdań $E \subseteq L_T$ jest *rozszerzeniem* dla T wtt $E = \Gamma(E)$.

Przykład Rozważmy ponownie:

$$T = \langle \{P(a)\}, \{P(a) : Q(a)/Q(a)\} \rangle.$$

T generuje dwa minimalne zbiory spełniające warunki domknięcia:

$$E1 = \text{Th}(\{P(a), Q(a)\}) \text{ i}$$

$$E2 = \text{Th}(\{P(a), \neg Q(a)\}).$$

Ponieważ

$$\Gamma(E1) = \text{Th}(\{P(a), Q(a)\}) = E1$$

$$\Gamma(E2) = \text{Th}(\{P(a)\}) \neq E2$$

więc tylko $E1$ jest rozszerzeniem T .

Przykład Niech T będzie teorią z pustym zbiorem aksjomatów i jednym domniemaniem

$$\frac{p}{\neg p}.$$

T nie ma rozszerzenia. Zauważmy bowiem, że jedynymi kandydatami są

$$E1 = \text{Th}(\{\neg p\}) \quad \text{i} \quad E2 = \text{Th}(\{\}).$$

Ponieważ

$$\Gamma(E1) = \text{Th}(\{\}) \neq E1$$

$$\Gamma(E2) = \text{Th}(\{\neg p\}) \neq E2$$

to ani $E1$ ani $E2$ nie jest rozszerzeniem T .

Twierdzenie Jeśli $T = \langle A, D \rangle$ jest zamkniętą teorią domniemań, to zbiór zdań E jest rozszerzeniem T wtt $E = \bigcup_{i=0}^{\infty} E_i$, gdzie

$E_0 = A$, i dla $i \geq 0$

$E_{i+1} = \text{Th}(E_i) \cup \{C : (A : B_1, \dots, B_k / C) \in D,$

gdzie $E_i \vdash A$ i $\neg B_1, \dots, \neg B_k \notin E_i\}$.

Wniosek Zamknięta teoria domniemań $\langle A, D \rangle$ ma sprzeczne rozszerzenie wtt A jest sprzeczny.

Twierdzenie Jeśli E i F są rozszerzeniami zamkniętej teorii domniemań i $E \subseteq F$, to $E = F$.

Domniemania otwarte i ich instancje

Instancja domniemania otwartego jest to wynik jednoczesnego zastąpienia wszystkich wolnych wystąpień zmiennych poprzez termy stałe.

$$\frac{Bird(cousin(Bob)) : Flies(cousin(Bob))}{Flies(cousin(Bob))}$$

$$\frac{Bird(x) : Flies(x)}{Flies(x)}$$

$$\boxed{T \quad \longrightarrow \quad \text{CLOSED}(T)}$$

Przykład Niech T składa się z:

$$Bird(Tweety) \wedge Fish(Nelly)$$

$$\frac{Bird(x) : Has - Wings(x)}{Has - Wings(x)}.$$

$\text{CLOSED}(T)$:

$$Bird(Tweety) \wedge Fish(Nelly)$$

$$\frac{Bird(Tweety) : Has - Wings(Tweety)}{Has - Wings(Tweety)}$$

$$\frac{Bird(Nelly) : Has - Wings(Nelly)}{Has - Wings(Nelly)}.$$

Przykład Niech T składa się z:

$Fish(Bob)$

$\forall x.Fish(x) \supset Fish(father(x))$

$$\frac{Fish(x) : Swims(x)}{Swims(x)}$$

CLOSED(T):

$Fish(Bob)$

$\forall x.Fish(x) \supset Fish(father(x))$

$$\frac{Fish(Bob) : Swims(Bob)}{Swims(Bob)}$$

$$\frac{Fish(father(Bob)) : Swims(father(Bob))}{Swims(father(Bob))}$$

etc.

Przykład Niech T składa się z:

$$\exists x. Butterfly(x)$$

$$\frac{Butterfly(x) : Brightly - Coloured(x)}{Brightly - Coloured(x)}.$$

Chcielibyśmy wywnioskować

$$\exists x. Butterfly(x) \wedge Brightly - Coloured(x).$$

CLOSED(T):

$$Butterfly(a)$$

$$\frac{Butterfly(a) : Brightly - Coloured(a)}{Brightly - Coloured(a)}.$$

Przykład Niech T składa się z:

$Birthday(Bill)$

$$\frac{: \exists x.Friend(x, Bill)}{\exists x.Friend(x, Bill)}$$
$$\frac{Birthday(y) \wedge Friend(x, y) : Gives - Gift(x, y)}{Gives - Gift(x, y)}$$

Pierwsze domniemanie zostało zastąpione przez

$$\frac{: \exists x.Friend(x, Bill)}{Friend(b, Bill)}$$

a następnie postępujemy jak poprzednio.

Definicja *Postacią Skolema* zdania A nazywamy dowolne zdanie kwantyfikowane uniwersalnie, otrzymane z koniunkcyjnej postaci normalnej A drogą skolemizacji.

Definicja *Postać Skolema* domniemania

$$\frac{A(\bar{x}) : B_1(\bar{x}), \dots, B_k(\bar{x})}{C(\bar{x})}$$

otrzymuje się przez zastąpienie $C(\bar{x})$ przez dowolną postać Skolema formuły $\forall \bar{x}.C(\bar{x})$ i usunięcie kwantyfikatora $\forall \bar{x}$ z konsekwencji otrzymanego domniemania.

Definicja *Postacią Skolema* teorii domniemań T jest dowolna teoria otrzymana w wyniku zastąpienia domniemań i aksjomatów T przez ich postacie Skolema.

Definicja Niech $T = \langle A, D \rangle$ będzie teorią domniemań, $\text{TERMS}(T)$ oznacza zbiór wszystkich termów stałych języka teorii T .

Definicja Niech T będzie teorią domniemań. *Zamknięciem* T , oznaczanym $\text{CLOSED}(T)$, nazywamy dowolną teorię otrzymaną w wyniku następującej konstrukcji:

1. Jeśli T jest zamknięta, to $\text{CLOSED}(T) = T$.
W przeciwnym przypadku:
2. Zastąp T jej postacią Skolema, $T1$.
3. Niech $T2$ będzie teorią otrzymaną z $T1$ przez zastąpienie jej domniemań otwartych ich instancjami nad zbiorem $\text{TERMS}(T1)$. $T2$ jest zamknięciem T .

Definicja

Niech T będzie teorią domniemań nad L_T . E jest rozszerzeniem dla T wtt $E = E' \cap L_T$ i E' jest rozszerzeniem dla $\text{CLOSED}(T)$.

Normalne teorie domniemań

Definicja Domniemanie postaci

$$\frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x})}{B(\bar{x})}$$

nazywamy *normalnym*. Teorię $\langle A, D \rangle$ nazywamy *normalną* wtt każde domniemanie z D jest normalne.

Twierdzenie Każda zamknięta normalna teoria domniemań ma rozszerzenie .

Twierdzenie Jeśli zamknięta normalna teoria domniemań ma różne rozszerzenia E i F , to $E \cup F$ jest sprzeczne.

Przykład Rozważmy:

$$A = \{\} \quad D = \left\{ \frac{\vdash p}{\neg r}, \frac{\vdash r}{\neg p} \right\}.$$

T ma dwa rozszerzenia.

$$E = \text{Th}(\{\neg r\}) \quad \text{i} \quad F = \text{Th}(\{\neg p\}).$$

Chociaż $E \cup F$ jest niesprzeczne, to $\neg p$ i $\neg r$ nie powinny być traktowane jako jednoczesne przekonania.

Twierdzenie (Semi-Monotoniczność) Niech D i D' będą zbiorami zamkniętych domniemań normalnych takich, że $D' \subseteq D$. Niech E' będzie rozszerzeniem $T' = \langle A, D' \rangle$ i załóżmy, że $T = \langle A, D \rangle$. To T ma rozszerzenie E takie, że $E' \subseteq E$.

Twierdzenie mówi, że żadne przekonanie wyprowadzalne z zamkniętej normalnej teorii T nie może być unieważnione przez dodanie do T nowych domniemań zamkniętych normalnych.

Problem reprezentacji

W jakim zakresie domniemania normalne są wystarczające w praktycznych zastosowaniach?

1. Bill jest usunięty ze szkoły średniej (dropout).
2. Na ogół, usunięci ze szkoły średniej są dorośli.
3. Na ogół, dorośli są pracujący.

$$A = \{ \textit{Dropout}(\textit{Bill}) \}$$

$$D = \left\{ \frac{\textit{Dropout}(x) : \textit{Adult}(x)}{\textit{Adult}(x)}, \frac{\textit{Adult}(x) : \textit{Employed}(x)}{\textit{Employed}(x)} \right\}.$$

Z teorii tej wynika, że Bill jest osobą pracującą.

$$\frac{Adult(x) : Employed(x) \wedge \neg Dropout(x)}{Employed(x)}$$

1. Bill jest 21-latkkiem.
2. KaŹdy 21-latek jest dorosły.
3. Na ogół, dorośli są zonaci.

$21 - Year - Old(Bill)$

$\forall x. 21 - Year - Old(x) \supset Adult(x)$

$$\frac{Adult(x) : Married(x)}{Married(x)}$$

Z teorii tej wynika, Źe Bill jest zonaty.

$$\frac{Adult(x) : Married(x) \wedge \neg 21 - Year - Old(x)}{Married(x)}$$

Sytuacja ogólna: Dana jest reguła, która w izolacji jest reprezentowana w sposób naturalny jako domniemanie normalne

$$\frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x})}{B(\bar{x})}.$$

Jeśli taką regułę umieścimy w kontekście, to mogą wystąpić pewne wyjątkowe okoliczności, np. $E(\bar{x})$, które czynią ją niestosowalną. Najprostszym rozwiązaniem jest zastąpienie domniemania normalnego przez

$$\frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x}) \wedge \neg E(\bar{x})}{B(\bar{x})}.$$

Definicja Domniemanie postaci

$$\frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x}) \wedge C(\bar{x})}{B(\bar{x})}$$

nazywamy *semi-normalnym*. Teoria domniemań jest *semi-normalna* wtt wszystkie jej domniemanie są *semi-normalne*. Zauważmy, że domniemanie normalne $A : B/B$ może być reprezentowane jako *semi-normalne* $A : B \wedge True/B$.

Semi-normalne teorie domniemań mogą nie posiadać rozszerzenia:

Niech $T = \langle \{\}, D \rangle$, gdzie D składa się z

$$d1 = \frac{: p \wedge \neg q}{\neg q}, \quad d2 = \frac{: q \wedge \neg r}{\neg r}$$

$$d3 = \frac{: r \wedge \neg p}{\neg p}.$$

W ogólności, teorie semi-normalne nie mają własności semi-monotoniczności:

Niech $T = \langle \{\}, : p \wedge q/q \rangle$. T ma jedno rozszerzenie:

$$E = \text{Th}(\{q\}).$$

Dodając $: \neg p/\neg p$ do T , otrzymujemy teorię z jednym rozszerzeniem

$$F = \text{Th}(\{\neg p\}).$$

(1) Czy teorie semi-normalne są wystarczające do pokrycia wszystkich naturalnie występujących praktycznych zastosowań?

(2) W jakim zakresie efekty otrzymane przy użyciu domniemań semi-normalnych mogą być osiągnięte w ramach normalnej reprezentacji?

Schemat translacji

(1) Zastąp domniemanie postaci

$$d = \frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x})}{C(\bar{x})}$$

przez domniemanie semi-normalne

$$d1 = \frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x}) \wedge C(\bar{x})}{C(\bar{x})}.$$

Ten krok wydaje się być intuicyjnie zgodny, co prowadzi do następującej obserwacji:

Wyrażenia potoczne, które mogą być poprawnie wymodelowane poprzez domniemanie z jednym uzasadnieniem, mogą być wyrażone przez domniemanie semi-normalne.

Ważne: Domniemanie i jego tłumaczenie nie muszą być równoważne. Rozważmy $d =: p/\neg p$ i jego tłumaczenie $d1 =: p \wedge \neg p/\neg p$. Teoria $\langle \{\}, \{d\} \rangle$ nie ma rozszerzenia, natomiast teoria $\langle \{\}, \{d1\} \rangle$ ma rozszerzenie $\text{Th}(\{\})$.

(2) Zastąp domniemanie semi-normalne

$$d1 = \frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x}) \wedge C(\bar{x})}{C(\bar{x})}$$

przez domniemanie normalne

$$d1 = \frac{A(\bar{x}) : B(\bar{x}) \wedge C(\bar{x})}{B(\bar{x}) \wedge C(\bar{x})}.$$

To działa, jeśli zaakceptujemy: “Na ogół, jeśli $A(\bar{x})$ i $C(\bar{x})$, to $B(\bar{x})$.”

$$\frac{Adult(x) : Married(x) \wedge \neg 21 - Year - Old(x)}{Married(x)}$$

$$\frac{Adult(x) : Married(x) \wedge \neg 21 - Year - Old(x)}{Married(x) \wedge \neg 21 - Year - Old(x)}$$

Oto przykład, gdzie schemat nie działa.

$$\frac{Has - Motive(x) : Guilty(x)}{Suspect(x)}$$

$$\frac{Has - Motive(x) : Guilty(x) \wedge Suspect(x)}{Suspect(x)}$$

$$\frac{Has - Motive(x) : Guilty(x) \wedge Suspect(x)}{Guilty(x) \wedge Suspect(x)}$$

Prace dotyczące logiki domniemań

- Semantyczna charakteryzacja rozszerzeń (Łukaszewicz 1985, Etherington 1987).
- Teoria dowodzenia dla DL (Reiter 1980).
- Związki pomiędzy DL i AEL (Konolige 1988, Marek & Truszczyński 1989).
- Alternatywne sformułowania logiki domniemań:
 - Łukaszewicz 1984.
 - Brewka 1991.

Konkluzje

Zalety DL:

Przejrzystość koncepcji.

Wady DL:

- (1) Brak naturalnej semantyki.
- (2) Brak rozszerzenia dla pewnych teorii.
- (3) DL nie radzi sobie z wnioskowaniem przez przypadki.

Na przykład, mając

$$A = \{bird \vee rocket\}$$

$$D = \left\{ \frac{bird : flies}{flies}, \frac{rocket : flies}{flies} \right\}$$

czujemy intuicyjnie, że *flies* powinno być dowodliwe. Niestety, nie jest.